

OZVENA ZAPADU (ECHO OF THE WEST)

ZABAVNY : : TYDENNIK
PUBLISHED WEEKLY

Vychází každou středu. Published Wednesday

Vydavatelé : : Publishers
OVARKA BROTHERS, CLARKSON, NEB.

Předplatná na rok \$1.00 Subscription \$1.00

Adresa redakce : :
OVARKA BROS., CLARKSON, NEB.

Co jest americká svoboda.

O Spojených Státech amerických všude se mluví jako o zemi svobody. Jest to země svobody pro všechny, neboť dává svobodu všem stejně, bílému jako černému, bohatému nebo chudému.

Jako národ jsou spravovány Spojené Státy lidem pro lid. Jejich občané dělají zákony, a volí úředníky, kteří je vymáhají. Vymáhání zákonů znamená dohlížeti, zda jsou vykonávány. Počet občanů Spojených Států obnáší mnoho milionů lidí. Tito mají mnoho myslí a proto nemůže se od nich očekávat, že budou stejně o všech otázkách mysliti. Ničemně, každému jest volno vysloviti své mínění o veřejných záležitostech a to tak dlouho dokud neporuší zákon a neb nesvadí jiných k porušení zákona. Jest mu volno vyjádřiti toto mínění řečením neb psaním; jest též volným vyjádřiti je při volbě buď pro neb proti zákonu, neb pro či proti úředníku zákona.

Mínění většiny neb většího počtu voličů, kteří stejně volí, rozřeší otázku před volbou předloženou. Menšina neb menší počet voličů musí býti spokojena a ponechati rozhodnutí mínění většiny. Toto jest zákon v této zemi.

Lidé jsoucí v menšině, mohou přivésti druhé na své názory. Pak-li příkloní se většina k jejich názorům, mohou býti zákony, které se jim nezamlouvají, změněny a noví úředníci mohou býti zvoleni aby zaujmuli místa sávacích.

Lidé, žijící pod svou vlastní správou, kde většina vládne, jsou svobodní v úplném toho slova smyslu. Jejich jest práva svoboda, neboť jest to svoboda pro všechny. Mohou ji sřeziti věrně do posledního dechu a v celém světě nemůže býti nic vzácnějšího.

„Dejte mi svobodu nebo mi dejte smrt.“ řekl chrabrý vlastenec, Patrick Henry. dávno v dobách koloniálních. Během této doby tisíce dobrých a věrných mužů, milujících život právě tak jako vy neb já, čelilo nebezpečím a nadšeně umírali za americkou svobodu. Miliony dalších stojí při pravém následování velkého jejich příkladu, bude-li toho kdy americká svoboda potřebována.

Jest tedy podivno, že přece vyskytnou se osoby, které mylně tvrdí, že americká svoboda není svobodou. Jest to tím, že nerozumí pravému významu tohoto slova. Myslí, že svoboda patří všem, náleží pouze jim samým.

Každý hlasitě mluví o svém „právu“ udělati to neb ono „jak se mu líbí“ v „zemi svobody“. Tato slova dokazují, že má mylně ponětí o tom, co země svobody jest. Nerozumí, že ve svobodné zemi je svoboda pro všechny, a nikdy pro jedince na účet druhého.

Taková svoboda jest příliš nevědomá nbe sobecká, aby uznala pakliže jeden člověk má právo jednat jak se mu líbí, že ostatní lidé by měli mít to samé právo; pakli každý by měl toto právo, mohl by lehce „zlíbíti si“ dělati věci, které by poškozovaly ostatní a nebo by překázaly jejich svobodě. (Z anglického.)

Odporučte tento časopis vašemu sousedu, zdaliž není odběratelem.

Kolejní vzdělání a naši presidenti.

Nynější presidentská kampaň maně oživuje zájem o muže, kteří dosud zastávali nejvyšší úřad, do kterého může někoho americký lid zvoliti. Jednou z často kladených otázek jest ta, jaké vzdělání naši presidenti měli, a do jaké míry historie potvrzuje obecné mínění o ceně koleijního vzdělání jako prostředku, dopomáhajícího k úspěchu v životě?

President Cleveland měl r. 1857 za jakési oslavy na Harvardské universitě řeč, v níž pravil, že jen dvanácti z jeho 21 předchůdců na presidentském křesle dostalo se vzdělání na kolejích. Číslice ta nebyla však správná. Cleveland nespočetl dobře universitáry, kteří se dostali do Bílého domu, neboť faktem jest, že z Clevelandových předchůdců studovalo jich čtrnáct na kolejích, ač všichni nedostudovali. Po Clevelandovi pak pět mužů sedlo na presidentském křesle, kteří studovali na kolejích, ač jeden z nich — McKinley — negraduoval.

Jakými studenty byli presidenti, když byli na kolejích? Pokud mohlo býti dle fakt zjištěno, někteří z nich byli pilnými studenty, ale jiní zase příliš ve vědomostech nevykikal. John Adams byl výborným studentem a koleji absolvoval s vyznamenáním. Jeho syn John Quincy Adams získal druhou počtu ve své třídě a jeho graduační řeč „The Importance of Public Faith to the Well-Being of a Community“ byla pro svoji vnitřní cenu uveřejněna. Jefferson v těch dvou letech, jež ztrávil na koleji, vynikal v latině, řečtině a v mathematice.

Madison byl jedním z našich nejvzdělanějších presidentů. Měl výhodu zámožnosti a společenského postavení a z Princetonské university graduoval jako „jedem z největších vzdělanců své doby.“

Wm. Henry Harrison, tippecanoeský hrdina, byl graduantem HampdenSidneyské koleje ve Virginii. Kolej ta byla sice malá, ale těšila se zvuknému jménu. Po jeho smrti byl za presidenta zvolen John Tyler, jenž také studoval na koleji. James K. Polk byl absolventem Severokarolinské university, a po graduaci patřil za jednoho z nejlepších znalečů mathematicy a klasičů ze všech, kteří do té doby na tom vysokém učilišti studovali.

Dalším graduantem koleje byl president Franklin Pierce, absolvent koleje Bowdoinské, a spolužák to spisovatele Nathaniela Hawthorna, který napsal jeho kampaň biografi, a jehož za to Pierce odměnil tím, že ho jmenoval konsulem v Liverpoolu v Anglii.

Následující president Buchanan byl graduantem Dickinsonské koleje v Carlisle, Pa. Kolej ta byla za oně doby ve velmi špatném stavu, a budoucí president li toval že se nedal zapsati na jiné vysoké učiliště.

Po Lincolnovi a Johnsonovi, kteří nestudovali na kolejích, přišel Grant, absolvent vojenské akademie ve West Pointu, kde byl mezi 30 kadety na místě 21. Jeho zástupee Hayes požíval vysokoškolského vzdělání a za studií vynikal obzvláště v mathematice a logice. Mezi 9 studenty ve své třídě na Konyonské koleji, byl prvním, po té studoval práva na Harvardské universitě.

Zelený Garfield byl absolventem Williamsovy koleje, jejímž ređitelem jest nyní jeho syn Harry. Jeho nástupce Arthur byl graduantem koleje Union. Po něm přišel Cleveland jenž nestudoval na žádném vzorném učilišti, ale později byl s Harvardskou universitou stotožněn tak, že krásná věz na graduatní škole tamní byla pojmenována podle něho.

Mezi dvě lhty Clevelandovy přišel Benjamin Harrison, graduant koleje miaminské v Oxfordu, Ohio, kde si nudně studium zpřijemňoval tím, že si namlouval sl. Garii, deoru předsedy koleje Scotia, za zajímavou zmínku stojí že jeho spolužák Reid v době jeho

druhého nominace, byl kandidátem na úřad místopresidentský. Oba však byli poraženi

McKinley ztrávil asi rok na koleji Alleghenské v Meadville, Pa. Roosevelt jest absolventem university Hardvardské, kde byl jen prostředním studentem. Taft byl prvním mužem na presidentském křesle, jenž absolvoval Yaleskou universitu.

Wilsonovi se pravděpodobně dostalo ze všech presidentů nejrozsáhlejšího vzdělání koleijního. Rok strávil na koleji Davidsonově v Sev. Karolině, jest graduant Princetonské university na Virginické universitě studoval práva. Dvě léta strávil také zvláštěm studiem na universitě Johna Hopkinse v Baltimore. Potom učil na třech ústavech, Bryn Mavrském, Wesleykém a Princetonském. V jeho třídě na Princetonské bylo 122 studentů, a on byl mezi nimi 41.

Bude-li za příštího presidenta zvolen Hughes, bude to první graduant Brownovy university na presidentském křesle Spojených Států. První část svého koleijního kursu prodělal na universitě Colgateské v Hamiltonu N. Y., a stane-li se nástupcem paně Wilsonovým, i tato universita bude mítí podíl na etí, že vychovala národu presidenta.

Neposmívejte se dětem.

„Až vyrostu.“ oznamovala dvánáctiletá Sylva, „budu zpěvačkou.“

„Co, ty že budeš zpěvačkou? No, budeš se krásně na jevišti vyjímati, vždyť máš křivé nohy!“

„Sylva bude zpěvačkou, he, he, ne!“

A tak to šlo dále, aniž by rodiče zabránili jednání nerozumných dětí. Sylva utekla od stolu, pláčíc, a za to byla ještě matkou plísněna. Jako by na tom nebylo dosti, sourozenci dobírali si jí ještě po kolik následujících týdnů.

Sylva vyrostla, evičila se zpěvu a skutečně stala se zpěvačkou. A le do dnešního dne odopírá vystupovati před obecenstvem, v němž je kterýkoliv člen její rodiny.

„Nejsm nikdy svá, když oni jsou přítomni“, říkává, „protože v dětství se mi stále posmívali.“

Neznáte sami takový případ, aneb i více? Víme o jistě paní, které říkává:

„Meji lidé doma si ze mne trošička jen šašky a proto nemohou očekávati, že v jejich přítomnosti

očífm se šťastnou a jistou.“

V každém dítěti, až na malé výminky, je trochu barbarismu. Jeví to krutým zacházením se zvířaty a posmíváním se jiným dětem. Rodiče by toho neměli nikdy trpěti, mají naopak naléhati, aby jich děti měly patričnou úctu pro své sourozence, tak jako oni sami ji mají pro ně míti, chtí-li od nich úctu požadovati.

Desatero přikázání pro dopisovatele novin.

1. Nebudeš psát na obou stranách papíru, poněvadž jest třeba někdy rukopis mezi několika sazečů rozdělit, tedy roztrháti.

2. Budeš psáti zřetelně a srozumitelně, neboť nemáš práva ani redaktora ani sazečů o jich čas okrádati, tím že jim ukládáš, aby tvé kliky háky rozluštili.

3. Dáš pozor hlavně na vlastní a cizí jména, aby nepovstalo nějaké nedorozumění.

4. Nebudeš psáti drobným a také hustým písmem, neboť sazeč musí čísti rukopis ve vzdálenosti asi půl yardu a redaktor mnohdy měniti.

5. Články piš krátké neboť nečítá rád každý dlouhé historie.

6. Svě jméno a úplnou adresu pokaždé udáš; poněvadž redaktor snad bude si přáti vstoupiti s tebou ve spojení, a vidí-li zřetelné jméno, považuje dopis za správný a ví na koho se má spolehnouti.

7. Neužívej papíru tenkého, by sazeč a korektor při čtení tvého dopisu si oči nepokazil.

8. Tužky se chraň a užívej raději inkoustu černého.

9. Přikázání tato dobře si pamatuj, a abys jich nezapoměl, vystříhni si je a pověz tam, kde je budeš míti stále na očích.

10. Dle nich-li se zachováš, vítaným budeš hostem v redakcích; nebudeš-li se jimi spravovati, povandruj tvé dopisy do koše.

Včasné vstávání.

Časné vstávání považuje se obyčejně za obtížné a namahavé, proto se vždy najde ráno nějaká omluva. Mnohému zajisté schází ku vstání odvaha a dost jest takových, kteří si myslí ráno v posteli, že jest ještě moc brzy.

U dospělých kteří pochopili rozkoš časného vstávání, není třeba velkého sebezapření a namáhání aby tomuto zvyku úplně přivykli.

Jsou ovšem také chvíle, kdy můžeme každý bez obtíže ráno vstát, jako na příklad při chystání se

na cestu, neb při odbytí nějaké zamilované práce, ku které jinak času nezbyvá. — Kde jest vůle tam jest také skutek — toť pravdivé přísloví. Vůle jest však obtíží, ano i tam, kde zvyk napomáhá, nečiní vstávání příjemným. Máme se nutit abychom považovali časné vstávání za blahodárnou povinnost; pro tělo jest to zdravé, a přináší nám více času, než eokoliv jiného. Jest to demí příležitost k sebezapření a podporuje to veselost a dobrou náladu. Také doeilíme klidným a nerušeným ranním časem příležitosti k nahlédnutí do naší duše.

Všechny domácí práce bychom pokud možná ráno odbyti, nebo získá se tím denně několik hodin k jinému zaměstnání. Rozdíl mezi vstáváním v 6 a 8 hodin obnáší v 40 letech 29.000 hodin aneb tři roky, 120 dní a 16 hodin nebo 8 hodin denně po deset let, takže vstávání o 6 hodině vzhledem k oběhu jest rovněž tak dobré, jako bychom žili o deset roků dle.

Záhy z rána jest také duch čistý a každá práce rychleji se odvívá. A jak příjemnou jest procházka do zelených lučin! Ano, ranní ptáče dál doskáče.

Kartáče na vlasy vyčistí se v studeném roztoku sody lépe než v horkých mydlinách. Soda se do bře a rychle spojuje s tuky, vyčistí kartáče a zbaví ho mastnoty i bez tření, kdežto v mydlinách kartáčové chlupy změknu a často i docela se zkazí.

Nátěr fínský na železné náčiní proti rezě skládá se z jedné a půl části kalafuny a desíti částí rybího tuku, smíchaným na kaši k nimž se přidá deset částí žitné mouky 4 části skalice bílé a deset částí vody. Vše se smíchá nad ohněm s barvou a ještě za horka se natírá.

Kožesinové zboží (rukávniky, čepice boa a j.) musí býti po práni dobře v čistém benzínu z mýdla vyprány, neboť zbylé v nich mýdlo by chloupky slepovalo. Po úplném vyschnutí urozklepu se a vlas kartáčem se rovná, případně prospou se a promnou se práškem klouzku, který se pak vypráší.

“Nemůe z fleku.”

NEBO
GLORIOUSLY GOOD
CORK TIP CIGARETTES

5 CENTS

Nebo cigarety zvláště u-
spokojují kuřáky cigaret v
Americe.
Nebo dokázaly nade vsi
pochybnost, že si poctivě
zasloužily jména prvotřídních
cigaret - a to proto, že
"lepší tabák" učinil je pro-
slavenými.
Tisíce kuřáků dává před-
nost Nebo před dražšími
cigaretami.
Nejjemnější cigaret a.

BETTER TOBACCO
MADE THEM FAMOUS